

पुष्पकं

पुष्पका

पुष्पध

पुष्पचयनम् १ पुष्पापेक्षे दक्षितार्चिता २ माला ३ मोत्रस्त्रलनेर्षा ४ वक्रोक्तिः ५ सम्भ्रमाश्रयः ६ । इति कविकल्पलता ॥ (घोटकलचयविशेषः । यथा, अश्ववेद्यके । ३ । ८२—८२ ।

“आगन्तवस्तुरङ्गस्य ये भवन्त्यन्वयर्थाः । विन्दवः पुष्पसंज्ञास्तु ते हिताहितसंज्ञकाः ॥ तेषां प्रदेशभेदेन लक्षणं यद् अवस्थितम् । तत्तथैव समासेन विस्तरं कौर्त्तातेऽधुना ॥ आपाने च जलाटे च भुवोर्मूर्धनि कर्णयोः । निगात्रे चैव केशान्ते पुष्पं धन्यतमं स्मृतम् ॥ खन्धे वक्षसि कक्षे च सुख्योर्वाङ्कुशयोः । हन्तोः पृष्ठे च बाह्यानां पुष्पं स्वामिहित-

प्रदम् ॥

नाभौ केशे तथा कण्ठे दन्ते चैव हि बाजिनाम् । पुष्पं धन्यतमं प्रोक्तं भर्तुः सर्वार्थसाधकम् ॥ अप्रशस्तानि दृष्टानि सनिभिर्यानि बाजिनाम् । तानि सन्त्यक् प्रवक्ष्यामि पुष्पाश्यागमदर्शनात् ॥ अधरोष्ठे कटे प्रोथे उत्तरोष्ठे तथैव च । घोषायां गण्डयोश्चैव शङ्खयोश्च तथा भुवोः ॥ ग्रीवायाश्च वक्षे चैव दृक्कणोः स्वरके स्मिचि । पायो क्रीडं च पुष्पाणि निन्दितानीति निश्चयः ॥ रक्तं पीतं तथा लज्जं पुष्पं सर्वत्र नेष्यते ।

शुभप्रदेशसज्जातं भवेत् साधारणं ततः ॥ पुत्रलाभं धनप्राप्तिमारोग्यं विजयं तथा । विन्द्यात् पुष्पेः शुभेभर्तुरशुभे च विपर्ययम् ॥ सर्वज्ञपुष्पितो बाजो परित्याज्यो न संशयः ॥” खीरजः । (यथा, मार्कण्डेये । ५१ । ४२ ।

“खीणां पुष्पं हरत्वन्या प्रवृत्तं सा तु कन्यका ॥” विकाशः । इति मेदिनी । पे, ८८ । धनदस्य विमानम् । नेत्ररोगविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

पुष्पी इति भावा । असौयधं यथा,—

“हरीतकी वचा कुहं पिप्पली मरिचानि च । विभीतकस्य मन्त्रा च शृङ्गनाभिर्मनःशिला । सर्वमेतत् समं ज्ञत्वा द्वागीचौरिण पेयेत् ॥ गण्डयेतिमिरं कण्ठं पटलाज्यं दानि च । अधिकानि च मांसानि यच्च रात्रौ न पश्यति ॥ अपि दिवाविकं पुष्पं मांसिनेकेन साधयेत् । चर्त्तित्वाद्दद्या नाम वृणां दृष्टिप्रसादनी ॥”

इति चक्रपाणिदत्तः ॥

(अथ चिकित्सान्तरं यथा,—

“पूज्योत्तरविहारेस्तु नेत्रे पुष्पं ज्ञायते । प्रथमं सुखसाधनं स्यात् द्वितीयं कष्टसाध्यकम् ॥ तृतीयं शूलसाध्यम् चतुर्थं दन्तसाध्यकम् । शूलपुष्पं तथा रोधं शृङ्गनाभिर्मनःशिला । काञ्जिकेन तु संपेष्य द्वायाशुष्का भिषग्वर ! । वातिके काञ्जिकेनापि पेतिके पयसा हिता ॥ श्लेष्मिके मूत्रसंयुक्ता पुष्पस्याञ्जनतो हिता ॥” इति हारीते चिकित्सितस्थाने चतुर्द्वारिंशत्तमेऽध्याये ॥

पुष्पकं, स्त्री, (पुष्पमिव पुष्पेर्वां कायति प्रकाशते इति । के + कः । पुष्प + संज्ञार्था कन् वा ।) रीतिपुष्पम् । (पुष्पमिव प्रतीकतिः । पुष्प + “इवे

प्रतीकृतौ ।” ५ । ३ । ८६ । इति कन् ।) धनदस्य विमानम् । (कालपर्ययेण धनदं विजित्य रावणेन हृतेऽस्मिन् रावणस्यैव जातम् । यथा, रघौ । १० । ४६ ।

“वैमानिकाः पुण्यजन्तः त्वजन्तु मरुतां पथि । पुष्पकालोकसंजोभं मेघावरणतत्पराः ॥”) नेत्ररोगः । रत्नकङ्कणम् । रसाञ्जनम् । लोहकांस्यम् । श्वेदज्ञारप्रकटी । इति मेदिनी । कासीसम् । इति हेमचन्द्रः । (पुष्प + स्वार्थे कन् । पुष्पम् । यथा, गारुडे १८२ अध्याये । “समाभिमन्त्रितं ज्ञत्वा करवीरस्य पुष्पकम् । स्त्रीणामग्रे भ्रामयेच्च जगद्देवासावग्रा भवेत् ॥” पुं, निर्विघ्नसर्पजातिभेदः । यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने । ४ अध्याये ।

“निर्विघ्नास्तु गलगोली शूकपत्रोऽजगरो ह्यिको वर्षाहिकः पुष्पशकली ज्योतीरथः खीरिकः पुष्पकोऽतिपताकोऽन्याहिको गौराहिको वृक्षेण्य इति ॥” * । पञ्चतमेदः । यथा, मार्कण्डेये । ५५ । १३ ।

“सर्वशृङ्गी श्रातशृङ्गी पुष्पको मेघपञ्चतः ॥ प्रासादस्य मण्डपभेदः । यथा विन्धकर्मप्रकाशे । ६ अध्याये ।

“अघातः संप्रवक्ष्यामि मण्डपानाश्च लक्षणम् । मण्डपान् प्रवरान् वक्ष्ये प्रासादस्याशुरुपतः ॥ विविधा मण्डपाः काव्याः श्रेष्ठमध्यकनीयसः । नामस्तान् प्रवक्ष्यामि शृणुष्वं हि जसत्तमाः ॥ पुष्पकः पुष्पमद्रश्च सुवृत्तो न्यूनन्दनः । कौश्ल्यो बुद्धिसंकीर्णं गजभद्रो जयावहाः ॥”

पुष्पकरककं, स्त्री, (पुष्पाधार करक इव कायतीति । के + कः । बहुतरमनोरमपुष्पाधारकत्वादस्य तथालम् ।) उज्जयिन्यां शिवस्य उद्यानम् । यथा, शब्दमाला ।

“महाकालस्योज्जयिनो विशालावन्तिका तथा । तस्य उद्यानकं ज्ञेयं गान्धा पुष्पकरककम् ॥”

पुष्पकरकिनी, स्त्री, (पुष्पकरककं शिवोद्यानमस्यस्या इति । इतिः । स्त्रियां ङीप् ।) उज्जयिनी । यथा, हेमचन्द्रः । ४ । ४१ ॥

“उज्जयिनी स्याद्विशालावन्ती पुष्पकरकिनी ॥”

पुष्पकासीसं, स्त्री, (पुष्पमिव कासीसम् ।) पीतवर्णकासीसम् । यथा, भावप्रकाशे ।

“अथ कासीसं भस्मवन्मुक्तिकान्त्वम् । कासीसं धातुकासीसं पाशुकासीसमित्यपि । तदेव किञ्चित् पीतम् पुष्पकासीसमुच्यते ॥

कासीसमन्वयुष्मश्च तित्तश्च तुवरं तथा । वातश्लेष्महरं केशं नेत्रं कण्ठविषप्रणुत् ॥ मूत्रशूलश्लेष्मरौचिचनान्नं परिकीर्तितम् ॥” तत्पर्यायः । कंसकम् १ नेत्रौषधम् ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ वतुसकम् ४ मलौषधम् ५ दृक्कम् ६ विवदम् ७ नीलवृत्तिका ८ । अस्य गुणाः ।

तित्तत्वम् । शीतत्वम् । नेत्रामयापहत्वम् । केपेन पामाकुटादिनानाल्वद्दोषनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुष्पकोटः, पुं, (पुष्पप्रियः कीटः ।) भ्रमरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कुसुमकभिमात्रच ॥

पुष्पकेतनः, पुं, (पुष्पं केतनं ध्वजो यस्य ।) कामदेवः । इति हेमचन्द्रः । २ । १४२ ॥

पुष्पकेतु, स्त्री, (पुष्पस्य नेत्ररोगविशेषस्य केतुर्वि विनाशकत्वात् ।) कुसुमाञ्जनम् । इत्यमरः । २ । ८ । १०३ ॥

पुष्पघातकः, पुं, (हन्तीति । घन + घुल् । घातकः । पुष्पाणां पुष्पवृक्षाणां घातकः नाशकः ।) वंशः । इति शब्दमाला ॥

पुष्पचापः, पुं, (पुष्पमेव पुष्पमयो वा चापोऽस्य ।) कामदेवः । इति हेमचन्द्रः । २ । १४१ ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १४ । ८६ ।

“सा संमोहनवायश्चकारुणास्त्रैर्निरन्तरैः ।

विह्वेव पुष्पचापेन तत्तुच्छं समलक्ष्यत ॥”

पुष्पाणां चापः । पुष्पधनुः । यथा, रघौ । ११ । १४५ ।

“आततज्यमकरोत् स संसदा

विस्मयस्तिमितनेत्रमौलितः ।

शैलसारमपि नातियत्ततः

पुष्पचापमिव पेशलं स्मरः ॥”

पुष्पचामरः, पुं, (पुष्पं चामर इवास्य ।) दमनवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः । केतकवृक्षः । इति शब्दमाला ॥

पुष्पदः, पुं, (पुष्पं ददातीति । दा + कः ।) वृक्षः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १८० ॥ पुष्पदातरि, त्रि ॥

पुष्पदन्तः, पुं, (पुष्पमिव युक्तो दन्तोऽस्य ।) वायुकोलस्यद्गमजः । इत्यमरः । १ । ३ । ४ । विद्याधरविशेषः । इति मेदिनी । ते, २ । ३३ ॥ जिनभेदः । इति हेमचन्द्रः । नामभेदः । इति धरणिः ॥ (यथा, महाभारते । ७ । २०० । ७० ।

“अर्धो जलेनपुत्रश्च पुष्पदन्तश्च चामकः ॥”

पार्श्वतीप्रदतः कार्त्तिकेयस्यानुचरविशेषः । यथा, महाभारते । ८ । ४५ । ४८ ।

“उज्ज्वलं पुष्पदन्तश्च शुकुर्गणं तथैव च ।

प्रददावपिपुत्राय पार्श्वती शुभदर्शना ॥”

विष्णोरनुचरविशेषः । यथा, भागवते । ८ । २ । १७ ।

“जयन्तः श्रुतदेवश्च पुष्पदन्तोऽथ सात्वतः ॥”

शिवगणभेदः । यथा, कथासरित्सागरे । १ । ४८ ।

“प्रसादवित्तकः शम्भोः पुष्पदन्तो गणोत्तमः ।

न्यवेधि च प्रवेशोऽस्य नन्दिना दारि तिरुता ॥”

पुष्पदन्तकः, पुं, गत्यन्त्रविशेषः । स च महिम्नः स्तवकर्ता । इति शब्दरत्नावली ॥

पुष्पद्रवः, पुं, (पुष्पाणां द्रवः ।) पुष्परसः । तत्पर्यायः । पुष्पसारः २ पुष्पखेदः ३ पुष्पजः ४ पुष्पनिर्यासकः ५ पुष्पाञ्जुः ६ । अस्य गुणाः । सुरभित्वम् । शीतत्वम् । कषायत्वम् । गौरित्वम् । दाहभ्रमाग्निविमोहसुखामयवृक्षाग्निपित्तकफदोषहरारोचकनाशित्वम् । सरत्वम् । सन्तर्पणत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पुष्पधन्वा, [नृ] पुं, (पुष्पं धनुरस्येति । “धनु-वच् ॥” ५ । ४ । १३२ । इति अनङादेशः ।)